

Statsminister Per Bortens tale ved Embetsmennenes Landsforbunds 50-års jubileum i Aulaen 9. desember 1968.

Deres Majestet.

Deres kongelige høyheter.

Mine damer og herrer.

Jeg er glad for å få overbringe Regjeringens hilsen og lykkønskning til 50-års jubileet.

Embetsmennenes Landsforbund har som sin sentrale oppgave å representere sine medlemmer under lønnsoppgjørene og opptrer derfor som statens motpart under disse. Men det er ikke denne side ved forbundets virksomhet jeg vil fremheve i dag. Det skyldes selvsagt ingen motvilje overfor denne viktige funksjon. At statsansatte akademikere i likehet med andre grupper har sin hovedorganisasjon til ivaretagelse av sine interesser, er bare rimelig og naturlig.

- 2 -

Vi lever som kjent i hva mange kaller organisasjons-samfunnet. Mens vi således i 1900 bare hadde ca. 140 organisasjoner som virket eller tok sikte på å virke på landsbasis og i 1920 ca. 400, har vi nå mer enn 1000 slike organisasjoner med forskjellige formål.

Vi kan ta den utvikling som har funnet sted som et uttrykk for en stadig sterkere erkjennelse av at samling om felles oppgaver gir styrke. Parallelt med denne utvikling, som har virket sterkt inn på den politiske beslutningsprosess i vårt demokrati, har man hatt en voldsom økning av statsoppgavene på stadig flere områder, ikke bare på det nasjonale, men også på det internasjonale plan. Når oppgavene i det hele har latt seg løse, skyldes det ikke minst helhjertet og dyktig innsats av de medlemmer

som er knyttet til det forbund som i dag jubilerer. For et lite land som vårt, med en begrenset tilgang på høyt kvalifisert arbeidskraft og spesialister på ulike felter, har det vært en lykke at vi likevel - og helt fra vi fikk vår grunnlov - har kunnet sikre statstjenesten et stabilt og ansvarsbevisst element av velutdannede embets- og tjenestemenn, både som faglige rådgivere for den politiske ledelse og som innsiktsfulle utøvere av den differensierte virksomhet staten ellers står for, det være seg innen forvaltning, rettsvesen, forskning, undervisning osv. For en politiker er det naturlig i denne sammenheng å minne om den lojalitet som norske embets- og tjenestemenn under skiftende regjeringer alltid har vist.

Det er vanskelig å vurdere sin egen tid i et videre perspektiv. Jeg skulle likevel tro at vi alle har en

sterk følelse av at vi gjennomlever en epoke hvor de raske forandringer er regelen og det statiske unntaket. Det er for så vidt karakteristisk for situasjonen at det her i dag vil bli holdt et foredrag om embetsmennene i forandringenes verden. Uansett hva fremtiden måtte bære i sitt skjød, synes ett sikkert, nemlig at vi på viktige samfunnsområder vil bli stilt overfor en rekke utfordringer som vil kreve nytenkning og evne til tilpasning. Dette gjelder ikke minst de embets- og tjenestemenn som er medlemmer av det jubilerende forbund.

Jeg er derfor glad for ved denne anledning å kunne gi uttrykk for troen på at forbundets medlemmer også vil makte de nye oppgaver som de vil bli stilt overfor.

For staten som arbeidsgiver må oppgaven være å legge forholdene slik til rette at en fortsatt kan sikre rekrutteringen av dyktige embets- og tjenestemenn. Dette vil måtte skje i nært samarbeid bl.a. med Embetsmennenes Landsforbund. Målet for oss alle må være å skape et miljø som gir det beste grunnlag for trivsel og dermed den nødvendige lyst og inspirasjon til å gå løs på oppgavene.

Med disse ord ønsker jeg igjen på Regjeringens vegne Embetsmennenes Landsforbund hjertelig tillykke med jubileet og takker for det forbundet og dets medlemmer har gjort og gjør i sitt arbeid for vårt samfunn.